

Hier. Dia-
log. contr. Lu-
cif. cap. 6.

Hilar. con-
tra Auxent.
Et in libr. de
Synodis, fol.
94.

Prosper.
Aquit. l. de
Promiss. &
Prædict. p. 1.
c. 1. in fine
Primas in A-
poc. c. 12.

Bellar. lib.
3. de Rom.
Pont. c. 7. §.
Quarta. It. §.
Denique.

Ambros.
lib. 4. Hexam.
cap. 8. t. 4.

August. ad
Vincent. E-
pist. 48. t. 2.

Bellar. lib.
4. de Notis.

Ecc. cap. 2. §.

Quarta. Eccl. 3.

de Cultu S. c.

6. §. Ad Quin-

tum. Et lib. 4.

de Roman.

Pont. c. 4 §. Ad

secundum. It.

§. Deinde. &

sequent.

II.

Quoad Splen-

dor. Internū:

Sive;

An Ecclesia

errare possit.

clesia Christum liberè adorat? Nam si alicubi sunt pii, &c. illi iti-
dem, ut Magnus ille Prophetà Elias, absconduntur, & in spelun-
cas, & cavernas terra se abdunt, aut in solitudine oberrantes com-
morantur. Et Hier: Ingemuit totus orbis, & miratus se esse Aria-
num. Haud dissona de iisdem temporib. habet Hilarus. 7. Eadem
planè fors Ecclesie esse debuit tempore Antichriste, Apocal. 12. 6. 14.
(quod Prosper, & Primas. disertè de Ecclesia xplicant:) & 13. 7. 8.
6. Matth. 24. 4. 9. & seq. (Comprobat id ipse Bell. aperte satis asse-
rens: Quòd tempore Antichristi, propter grauissimam & notiss. per-
secutionis atrocitatem, cessare debeat publicum & quotidianū Ec-
clesie officium & Sacrificiū, omnesq; publica religionis ceremonie.)
Quid mirum igitur superiorib. seculis, in mediis, usq; plusquā Cim-
meriis, Papatus tenebris, Ecclesiam, qua coram Baal genua sua non
flexerat, ut Lunā sub umbrā solis, granum sub paleis, scintillam sub
cinerib. tectam, in occulto ad tempus latuisse? Quanquam & ium
diuinitus excitati semper fuerunt plurimi accerrimi veritatis asser-
tores & confessores, qui sese constanter ad rogū usq; Papatus ebello-
denonciās turpitudini (prout in Catalogo Test. Verit. euidentiss. de-
monstratur) opposuerunt, donec tandem, Dei gratiā aternā rursus
Euangelium Apoc. 14. 6. euangelizari palam incolis terra capit. 8.
Quid ergo restat? nisi ut insigne illud Ambrosii effatum, sapius in-
geminemus: Ecclesia sicut Luna defectus habet & ortus frequen-
tes. Illudq; Aug: Ecclesia aliquando obscuratur multitudine scan-
dalorum: aliquando tranquillitate temporis quieta, & libera appa-
ret: aliquando autem tribulationum & tentationum fluctibus ops-
ratur atque turbatur. 9. Accinit nobis ipse Bell. dum fatetur; Eccle-
siā in principio, & fine passā esse magnas angustias. Et; Tempa sa-
pe ab Hereticis occupari, & veros Catholicos, vel in cryptis, vel in
desertis sape versatos. Cuius rei satis euidentis exemplū in ipsā Rom.
Ecclesia, idem nobis alibi proponit.

XX.

Quod ad Splendorem Visibilis Ecclesie Internum attinet,
vtrum secundum hunc aliquatenus deficere: Siue; An in fide &
morib. errare possit? Per Distinctionem Erroris & Memb. orū
Ecclesie, respondendum censemus. Quamuis enim præter Pro-
phetas & Apostolos, (qui singulari Dei privilegio, in prædicandā &
conscribendā Euangelii doctrina, extra omnem erroris aleam positi
fuere, 2 Petr. 1. 20. 21. 2 Tim. 3. 16.) omnes etiam alios electos, Christo
per fidē Eph. 3. 17. & spiritū S. 1 Ioh. 4. 13. verè insitos, uniuersaliter,
totaliter, finaliter in fundamēto salutis, errare non posse, Matth.
24. 24. Ioh. 10. 28. & 17. 9. vltro concedamus: Eisdem tamen quoties